

at naar der ved et Medlems Død skal vælges et nyt Medlem, er det den største Gruppe i den paagældende Rigsdagsafdeling, der vælger dette Medlem, hvad der jo i Tidens Løb kunde føre til, at de successtvt kom til at vælge dem alle sammen, hvorved Forholdstalsvalgmaaden ikke vilde blive effektiv. Jeg synes, det vilde være rimeligt, om man sammen med Medlemmer til Raadet ogsaa valgte Suppleanter, saa vilde en saadan Suppleant uden Vanskelighed kunne træde i dens Sted, der enten paa Grund af, at han ikke mere var valgbar, eller paa Grund af Dødsfald eller af andre Grunde tilvejebragte en vakant Plads.

Vi bør efter min Mening se lidt længere frem med disse Spørgsmaal. Det er jo forholdsvis svært at faa en Lov gennemført her til Lands, det vil den ærede Forslagsstiller indrømme mig; Maskineriet arbejder ikke saa overordentlig let, men jeg tror nok, at det er endnu sværere at blive en Lov kvit, over for hvilken man bagefter maatte komme paa det rene med, at den ikke har været tilstrækkelig vel overvejet paa et eller andet vigtigt Punkt. Derfor tror jeg, at den ærede Forslagsstiller vil være enig med mig i, at vi bør overveje saadanne væsentlige Punkter forinden, saa at denne Lov, hvis den bliver vedtaget, kan blive saa god og betryggende som muligt, og han ikke skal have nogen Bedrøvelighed af at have foreslaaet eller jeg af at have sluttet mig til den. Det bør vistnok ogsaa overvejes, om der er Grund til fra Valgbarhed at udelukke Bestyrelser for Banker, der ere oprettede inden Sparekasseloven, idet disse Banker ogsaa er under Tilsyn. Tager man dem med, vil der blive Mulighed for at faa virkelig Indsigt i Pengemarkedets hele Stilling repræsenteret i Raadet. Jeg har den største Agtelse for vore Sparekassers, endogsaa for de stedlige Sparekassers, Bestyrelser Dygtighed i denne Egenskab, men jeg gaar dem vel dog neppe for nær ved at udtale, at jeg ikke gennemgaende anser dem for just at være paa det rene med det evropæiske Pengemarkeds Stilling til enhver Tid, et Spørgsmaal, som dog sikkert ogsaa maa blive Genstand for Raadets Undersøgelse. — Med Hensyn til Formandens Stilling vilde jeg foretrække, at Sparekasseinspektøren ikke var født Formand i Sparekasseraadet, men at Formanden blev udnævnt af Regeringen, som jo, naar det fandtes hensigtsmæssigt, meget vel kunde udnævne Sparekasseinspektøren dertil. Der kunde tænkes Forhold, hvor Raadet vilde være bedre tjent med en an-

den Formand, og hvor Ministeriet hellere vilde beholde ham som Sparekasseinspektør uden dette Hverv som Formand. Jeg kunde tænke mig, at Regeringen, hvis den kunde formaa en dertil egnet og villig Direktør for Nationalbanken til at være Formand i Sparekasseraadet, vilde foretrække noget saadant, men det vilde man være afskaaret fra, naar Loven foreskrev, at Sparekasseinspektøren var født Formand. Jeg tænker i øvrigt ikke, at dette Punkt vil støde paa nogen Indsigelse fra den ærede Forslagsstillers Side. Jeg har noteret, at jeg kunde tænke mig Muligheden af, at Bestyrelser for Sparekasser, der udelukkende virkede i en enkelt Kommune, overhovedet ikke ansaas for egnede til at være Medlemmer af Raadet; saa vilde der være vundet ikke saa lidt, saa vilde den Eventualitet, som jeg nylig paaviste, at de alle sammen eller dog Majoriteten var Repræsentanter for saadanne smaa Sparekasser, være afværget. Dette vil jeg ogsaa henlede den ærede Forslagsstillers Opmærksomhed paa. Idet jeg altsaa paa disse ret vigtige, men dog paa den anden Side i Henseende til Sagens almindelige Betydning og Lovforslagets store Vigtighed i det hele taget ret underordnede Punkter forbeholder mig at konferere med den ærede Forslagsstiller for muligvis at kunne komme til et samstemmende Resultat og i modsat Fald forbeholder mig min Stilling paa disse Punkter under Lovforslagets videre Gang paa Rigsdagen, ønsker jeg endnu en Gang at udtale min Tilslutning til den til Grund for Forslaget liggende Tanke — og min Beredvillighed til at arbejde hen til, at denne Tanke kunde blive ført ud i Livet i Form af et af begge Rigsdagens Ting vedtaget Lovforslag.

Forslagsstilleren (Alberti): Medens jeg ganske vist maa erkende, at det af den ærede Ministers velvillige Udtalelser lige over for Lovforslaget i det hele ikke synes, i alt Fald foreløbig, at ville blive saa svært at faa denne Lov gennemført, var der dog i den sidste Del af den ærede Ministers Foredrag et og andet, hvori jeg ikke kan være enig med ham. Det første af disse Punkter er den ærede Ministers Indvending mod Affattelsen af Forslagets § 7. Den ærede Minister mente, at man vilde komme ind paa noget usikre Forhold, naar man satte Gennemsnittet for Børs-effekter til et saa langt Tidsrum som 10 Aar. Jeg tror i Mod sætning dertil, at netop ved at tage det lange Tidsrum naar man at faa en passende Gennemsnitskurs. Ved at tage det lange Tidsrum vil man